

INTERVENCIÓ COMISSIÓ D'ECONOMIA

Gràcies President.

Bona tarda a tots els diputats i diputades, i a tota la gent del Departament d'Economia i els grups que ens acompanya.

Em fa molta il·lusió ser aquí, en aquesta comissió que ha sigut casa meva durant tants anys. Tornar-hi des d'una altra perspectiva sempre genera responsabilitat i respecte. Segurament era més còmode estar a l'altre costat i espero no decebre'ls i que puguem, en aquesta tarda, compartir reflexions; i que vostès, amb les seves preguntes, puguin enriquir la compareixença.

M'acompanya l'equip de la conselleria d'Economia i Finances. Un equip extens a qui vull agrair la seva gran professionalitat i vocació de servei públic. Crec que és imprescindible per poder tirar endavant polítiques públiques que aquells que les executen, més enllà del lideratge polític, siguin persones que tinguin aquesta vocació de servei públic i ganes de millorar la qualitat de vida dels ciutadans.

Avui encara no puc presentar la totalitat de l'equip. Ho faré en uns dies perquè els puguin conèixer i saber qui són les persones que tenen al davant l'enorme repte que ens ha marcat el president de la Generalitat.

TRES OBJECTIUS, UN HORIZÓ, DOS EIXOS DE TREBALL I QUATRE INSTRUMENTS

Començo, doncs, la intervenció explicant que voldria transmetre tres objectius, un horitzó compartit, dos eixos de treball i quatre instruments, que són els que marcaran la nostra tasca a la conselleria, esperem, els propers anys.

Estem en un moment de canvis profunds a l'economia global. Un moment en què els canvis geopolítics, socioeconòmics, mediambientals i tecnològics presenten molts riscos, però també moltes oportunitats. Nosaltres volem que Catalunya aprofiti les oportunitats que generen aquests canvis de fons que tenim en el panorama mundial i creiem que Catalunya, que té moltes potencialitats, pot aprofitar-los d'una manera molt important.

Però ho ha d'aprofitar amb un equilibri entre tres objectius: el progrés econòmic; la igualtat d'oportunitats i l'avenç social; i la transició ecològica. La consciència que tenim de la complexitat canviant al nostre entorn fa que necessitem fer créixer la nostra economia, però no podem fer-ho amb desigualtat.

Vam viure ja a principis del segle XIX com la desigualtat no va ajudar, ni a una estabilitat financera ni al bon funcionament de l'economia. Per tant, és important que el progrés i el creixement econòmic vagi sempre acompanyat d'avenços socials perquè no hi hagi desigualtat. Em sembla que això ho entendran i ho podrem compartir tots.

Hem vist com els darrers temps, per exemple, la pujada del salari mínim ha fet que l'economia també funcioni millor, i ho ha fet construint i creant ocupació. Per tant, no és incompatible el creixement amb els avenços socials. Aquesta és una de les màximes que seguirem.

Diu l'economista Dani Rodrik que els països que tenen unes proteccions socials més fortes també aconsegueixen economies més obertes, i, per tant, tenen més capacitat d'arriscar-se. Si ets més fort, el risc es menor, i per tant tens més capacitat per emprendre. I volem ser un país que emprengui. No només per part dels ciutadans, sinó també de la pròpia administració, que ha de ser capaç d'impulsar aquest estat emprendedor del que ens parla tant Mariana Mazzucato i que nosaltres volem treballar.

També és indestruïble el binomi economia-ecologia. Moltes vegades es posa en contradicció: si creixes no respectes el medi ambient. I no és així: podem créixer respectant i fins i tot lluitant contra el canvi climàtic. La nostra indústria s'hi ha d'adaptar a través d'una economia cada vegada més descarbonitzada, apostant fortament per la tecnologia i la innovació, que és el que pot fer que la nostra economia creixi impactant en el canvi climàtic i, a més, generant llocs de treball verds i més sostenibles.

Per tant, tres elements indestruïbles: progrés econòmic, justícia social i la transició ecològica. Un sense l'altre, els dos sense un, no funcionen. Per això volem treballar en aquesta línia.

Primer objectiu: Prosperitat econòmica

La nostra economia experimenta un creixement vigorós, del 3% interanual el segon trimestre, amb una generació molt important de llocs de treball. En aquests moments l'economia catalana creix per sobre de la zona euro i en creixements similars als de la mitjana espanyola, molt per sobre del que semblava que podíem créixer.

En aquests moments Catalunya està liderant la captació de fons europeus Next Generation a l'Estat, amb 8.075 MEUR que han arribat fins al maig del 2024. I també hem millorat la nostra captació d'inversions, amb 4.643 milions el 2023, una xifra que supera la del 2016.

Tot i així, m'han sentit molts cops dir-ho: no ens agraden els discursos cofoïstes. Tenim bones xifres, però també hi ha coses que no ens agraden en la nostra economia, una economia que és molt poc productiva. Certament, no és només la catalana, sinó també l'espanyola i l'europea. Ens ho deia Mario Draghi a l'informe que acaba de presentar, on diu que el gran llast de tota l'economia europea és la manca de productivitat. I a això hem de dedicar els nostres esforços.

Però, per ser més productius, hem d'apostar més pel coneixement, per la tecnologia i per la innovació. Si no, és impossible que tinguem una economia resilient, sòlida i robusta que generi molta més productivitat, que és el que volem. I s'ha de fer, evidentment, amb salaris dignes i que ens permetin garantir aquest avenç social del que abans parlava.

Necessitem tenir uns pilars forts, lligats al coneixement. El coneixement el generem ja a les universitats i els centres de recerca, però l'hem de localitzar. Hem de fer que aquest coneixement es localitzi, es valoritzi, per convertir-lo en innovació i que les nostres empreses siguin més competitives. I això té a veure amb la nostra capacitat per generar

unes condicions que atreguin talent, que el generin i que siguin capaços de retenir-lo, que és un altre dels elements que tenim pendents a Catalunya.

Vull recordar una frase de Mateo Valero, director del Barcelona Supercomputing Center, que ara rep el premi al Barceloní de l'any. Ell diu que el talent és a tot arreu, i que el que cal fer és descobrir-lo, re-descobrir-lo, recuperar-lo, atreure'l, i també crear-lo. I aquest és un dels reptes que tenim, perquè si alguna cosa mou l'economia és el talent. Les dades també, però en gran part és el talent. I, per tant, aquí hem de fer un esforç important perquè el coneixement, que després s'ha de convertir en innovació, tingui un impacte important, per exemple, en la nostra indústria.

Una indústria que ha estat d'èxit però que també ha passat etapes complicades, i que necessita recuperar la vigorositat d'altres èpoques. El coneixement i la innovació han de tenir una imbricació amb aquesta indústria, per millorar les empreses que ja estan aquí, però també per atreure noves inversions. Cito l'exemple de la farmacèutica AstraZeneca. AstraZeneca no ve a Catalunya perquè sí. És una decisió meditada i que, entre altres coses, i també ho vull posar en valor, respon a la feina que han fet molts governs durant anys apostant pel coneixement, per tenir unes universitats fortes i uns centres de recerca que fan que tot aquest ecosistema que hem generat al llarg de molts anys sigui un element clau perquè aquestes empreses vinguin aquí. I crec que això no només ho hem de posar en valor, sinó que també ho hem de reforçar. Aquest és un altre dels reptes que té el Govern de la Generalitat en els propers anys.

Un altre element clau de competitivitat són les infraestructures. No em pertoca a mi parlar d'elles, la consellera Paneque ho farà a la seva intervenció, però sí que vull dir, que perquè una economia sigui competitiva i resilient, necessita unes bones infraestructures que ens connectin amb el món. I, per tant, cal modernitzar les nostres xarxes aeroportuàries, portuàries, el desplegament del corredor mediterrani... perquè puguem ser competitius també en aquest sentit.

Segon objectiu: Avenç social

Però no pot haver-hi progrés econòmic sense avenç social. I aquest també serà un esforç d'aquest govern. Un esforç perquè l'economia sigui forta i perquè això impacti en la vida dels ciutadans, en les polítiques públiques lligades a la salut, l'educació o les prestacions socials. Per nosaltres això és molt rellevant. No podem tenir una societat de dues velocitats. N'hem de tenir una. I, per tant, hem de ser capaços de fer que la igualtat d'oportunitats sigui una realitat a Catalunya. Avui probablement no ho és, perquè els nostres índexs de pobresa o desigualtat creixen. Per tant, aquí també tenim un repte.

Tercer objectiu: Transició ecològica

El tercer objectiu és un gran repte. Necessitem fer una transició ecològica cap a una economia descarbonitzada, que faci front a aquest canvi climàtic, però que també ens permeti ser més competitius. Tenim un potencial enorme d'energies renovables en aquest país, hem caminat molt tímidament i aquí sí que hem de fer un esforç important perquè les renovables siguin un element important d'avantatge competitiu. Que aquest factor de producció sigui més barat és positiu per a la indústria perquè ens fa més competitius en relació amb altres països, però també és positiu per a la nostra gent, els

ciutadans i ciutadanes que en aquest aspecte veuen un element positiu a les seves butxaques.

Un horitzó: recuperar el lideratge a Espanya i a Europa

Tenim grans reptes a Catalunya, i només cito aquests tres, però que nosaltres creiem que si els treballem d'una manera valenta i decidida podrem aconseguir aquest horitzó crec que compartit amb tots els que estem en aquesta sala, que és que Catalunya torni a recuperar el lideratge a Espanya i Europa.

Un lideratge que es va perdre l'any 2018. Madrid ens va passar al davant, ens va superar en pes econòmic. Nosaltres òbviament no volem anar contra ningú, tampoc ens obsessiona això, però sí creiem que poc a poc, fent les coses ben fetes, com s'han anat fent en alguns sentits els darrers anys, hem de recuperar aquest pes econòmic i aquest lideratge. I, és veritat, amb un model molt diferent al de Madrid. No ens volem assemblar a Madrid, però sí que volem recuperar alguns elements que havíem tingut en el passat.

Nosaltres no farem lluites d'impostos a la baixa, ni volem acumular avantatges que té Madrid per la capitalitat, però sí que creiem que podem potenciar més la nostra economia, podem fer-la créixer per aconseguir aquest lideratge que havíem perdut.

Considerem que la millor forma de defensar Catalunya és que Catalunya estigui present a tots els àmbits en què es prenen decisions i que afecten el nostre país. En aquest sentit, nosaltres estarem a totes les cadires i no ens aixecarem fins que acabem de fer la feina. Això és molt important. En algunes èpoques això no hem fet i creiem que fent-ho, insistint, treballant, empenyent, Catalunya pot aconseguir i ha d'aconseguir millores clares en molts àmbits.

Catalunya ha d'aprofitar també, en aquest horitzó de lideratge econòmic, l'instrument dels fons Next Generation. Ho ha fet, crec que s'ha fet una molt bona feina els darrers temps, amb aquesta captació de més de 8.000 milions per a Catalunya. I, per tant, hem de continuar en aquest camí, ho hem de fer amb les altres administracions, tant amb l'Estat com amb els ajuntaments, però també hem de seguir-ho fent amb el conjunt de l'economia.

Volia donar-los algunes dades que em semblen molt rellevants. Perquè molt sovint es fan discursos massa esbravats sobre això. Els volia dir quins han estat els beneficiaris fins ara dels fons NGEU. Això és el que volia Europa quan es planteja els NGEU: vol que arribin a l'economia, que la facin més resilient, i poc a poc ho estem veient. És veritat que l'impacte serà més a mitjà termini, però crec que val la pena dir-los que aquests 8.075 M han arribat a:

59.521 particulars

14.320 empreses

1.045 entitats sense afany de lucre

502 corporacions locals

296 centres de recerca/formació

Es pot fer més i segur que es pot fer millor, però aquest és el camí que hem d'empenyer. Un camí en el qual ajudem la nostra economia a ser més competitiva. I continuarem,

perquè els fons NGEU no s'han acabat i el nostre objectiu és que segueixin impactant en la ciutadania i en l'activitat econòmica com ho han fet fins ara.

Dos eixos de treball

Els vull explicar també dos eixos de treball que marcaran el camí a la conselleria:

1. L'estabilitat política i seguretat jurídica.

Són fonamentals perquè una economia funcioni, per generar confiança als mercats. Per tant, aquest serà el nostre gran valor: l'estabilitat. La confiança és, diria, el valor fonamental que cal protegir en temps de volatilitat i incertesa com els que estem vivint, amb grans canvis de fons. Nosaltres intentarem participar i ser un actor rellevant en aquesta confiança i aquesta estabilitat política. I generadors de seguretat jurídica al nostre país.

Volem fer-ho escoltant, dialogant amb tots els sectors econòmics, amb un diàleg social, buscant grans consensos i pactes de país. Només així podem ser capaços d'avançar. Quan els parlava de coneixement, segurament si no hi hagués hagut aquell pacte a principis dels anys 2000 avui no tindríem els resultats que tenim en l'àmbit de la investigació, per exemple, i crec que és important que hi hagi aquests canvis.

I, evidentment, també participant, treballant, col·laborant amb tots els nivells de l'administració, des d'Europa, el govern d'Espanya i també amb totes les corporacions locals o de segon grau que necessiten de la nostra ajuda.

Tot això ho hem de fer amb una administració més àgil, més facilitadora, que ajudi els ciutadans i els posi al centre i, parlant de lideratge econòmic, que ajudi a què hi hagi una activitat econòmica, que posem les condicions perquè així sigui.

Dimecres assistirem a la Conferència Sectorial que ha convocat el ministre Carlos Cuerpo, arran de l'informe Letta, en què es parla de com millorar la regulació per facilitar l'activitat econòmica. Hi hem de ser, hi serem, volem participar d'aquesta millora de la regulació, que això no vol dir que hi hagi d'haver menys control, però sí que és important que facilitem. Si ho fan altres països en què ens emmirallem, per què no ho podem fer nosaltres? Aquesta idea de la divuitena comunitat autònoma em sembla una bona proposta per treballar en bé d'aquesta administració facilitadora, àgil, moderna, que posa el ciutadà al centre en l'àmbit econòmic.

I un altre exemple, en relació amb aquesta seguretat jurídica i a aquestes condicions que podem posar des de l'administració per afavorir l'activitat econòmica, és la compra pública, com una estratègia clarament econòmica. Aquesta és una gran oportunitat. L'últim any hem adjudicat més de 4.000 milions en compra pública, l'administració és una gran proveïdora de serveis i el que hem de fer és que aquesta compra pública sigui estratègica i innovadora, i que persegueixi els objectius que considerem com a país interessants perquè l'economia creixi en la línia que he comentat. En aquest sentit, treballarem i em sembla que aquests són els elements que ajuden a construir una economia més resilient i més sòlida.

2. L'eficiència i l'eficàcia dels recursos públics

El segon eix de treball és l'eficiència i l'eficàcia dels recursos públics. És obvi que els gestors públics hem de treballar amb aquesta màxima. Hem de ser molt curosos i ho volem fer avaluant les polítiques públiques. Aquí hem parlat molt sovint d'aquest element, de l'avaluació de la política pública, però també hem de pensar en el seu disseny, que ha de respondre a l'objectiu pel qual ha estat creada. Aquí tenim l'Institut Ivàlua, al qual volem donar un paper predominant perquè ens ha d'ajudar a dissenyar la millor política pública i veure quin impacte genera. I, si no compleix l'objectiu, hem de poder deixar de fer-la i buscar d'altres millors. Costa molt de vegades a l'administració deixar de fer coses per fer-ne de noves, però segur que, si som capaços de cercar si l'objectiu perseguit es compleix o no, serà més fàcil que avancem en una millora de les polítiques públiques a Catalunya. Volem reforçar Ivàlua com aquest element central d'aquesta valoració de l'impacte de les nostres polítiques, que tenen, òbviament, un impacte des del punt de vista econòmic i pressupostari.

Com deia, necessitem una administració més àgil i moderna, que ens ho posi fàcil als ciutadans i les empreses. I si hi ha una altra cosa, al marge del talent, que mou l'economia, són les dades. L'Idescat aquí pot jugar un paper molt important, completant la seva modernització per posar-se a l'avantguarda dels centres públics d'estadística, i ens ha d'ajudar a fer que treballant les dades, combinant-les bé, ens serveixin a prendre les millors decisions. Per això està la ciència, i les dades ho són. Deia la científica Mercè Crosas en una entrevista recent que el coneixement s'ha de compartir en benefici dels diferents sectors, però s'ha de començar per compartir les. Si no tenim unes bones dades no les podem compartir i no podem generar les millors polítiques. Això és el que volem des de l'Idescat.

Sempre, i amb l'equip que he trobat al Departament d'Economia, hem vist una voluntat clara de millorar constantment la gestió econòmica. La gestió econòmica com més la treballem, i li injectem tecnologia, més eficient és i més podem destinar recursos a altres coses. I aquí realment he vist una voluntat molt ara de ser així. I posaré un exemple de la gestió del patrimoni de la Generalitat que es fa des del Departament. Com en els darrers temps s'han posat en marxa plans d'optimització i racionalització de l'ús dels espais i recursos de l'administració, i la capacitat que tenim de generar avantatges d'una bona optimització dels recursos.

El 9 de setembre vam signar el contracte d'Idiada, l'antic Institut d'Investigació Aplicada de l'Automòbil. Vull agrair la feina que va fer l'anterior consellera amb el seu equip, perquè és un projecte que ha durat molts mesos. Això és el resultat de la seva feina, però aquest és el camí que volem seguir. Hem sigut capaços d'aconseguir recursos amb la gestió d'un patrimoni que a més ha de beneficiar les empreses automobilístiques del país perquè puguin innovar en aquest centre i aquesta serà la línia que seguirem. S'ha fet una bona feina i volia aprofitar per felicitar l'equip sortint i l'equip que encara hi és, perquè han fet una bona feina de gestió del nostre patrimoni.

Un altre element d'eficiència és la contractació pública. Ho he dit abans quan parlava de la compra pública, però en general la contractació és una gran bossa de millora de l'eficiència i l'eficàcia i en aquest sentit estem treballant des de fa temps per millora la burocràcia i els tràmits i perquè sigui molt més senzill no només per les empreses, sinó també per les corporacions locals amb les quals treballem.

Amb quins instruments comptem per tirar endavant tot això

Els he explicat aquests tres objectius i dos eixos de treball i ara els vull explicar quatre instruments. Quins instruments té el govern per fer-ho? En té molts, però em centraré en quatre que depenen de la nostra conselleria.

1. Pressupost

El primer instrument és el Pressupost. És una de les Lleis més importants que s'aproven anualment i que marca les prioritats del Govern. El 2024 no hi ha hagut pressupostos, estem en pròrroga del 2023. És veritat que vostès podrien pensar "i per què no hi ha pressupost del 2024?". El president de la Generalitat va prendre possessió el 10 d'agost i els consellers el 12. La tramitació parlamentària, per molt que s'acceleri, s'allarga un mes i mig, i això voldria dir que anàvem gairebé a finals d'any per aprovar un pressupost d'un any esgotat.

Com que havíem aprofitat totes les oportunitats i les possibilitats amb les modificacions pressupostàries i els increments i les ampliacions de crèdit fins a 2.728 milions, ens va semblar que el més pertinent era mantenir aquesta pròrroga el 2024 i posar-nos a treballar ja amb el pressupost del 2025. De fet, repassant compareixences d'anteriors consellers, m'he adonat que va ser el que va fer el conseller Giró, que va entrar el juny del 2021 i ja va plantejar el pressupost del 2022, que va aprovar en temps i forma i l'hem felicitat sempre per aquesta consecució. Amb aquesta premissa ens va semblar que era molt millor posar-nos a treballar en el pressupost del 2025. El 27 d'agost vaig signar l'ordre per començar els tràmits per dissenyar el pressupost del 2025. I per tant, estem treballant en aquest sentit.

De fet, demà el Govern aprovarà el sostre de despesa, que ens marca també la despesa no financera que podem dedicar aquest 2025, marcada òbviament per l'objectiu de dèficit, que serà del 0,1%, esperem, si així els grups del Congrés dels Diputats ho decideixen. Faig des d'aquí un clam als grups parlamentaris amb representació allà que facin un vot favorable perquè s'aprovi l'objectiu i la senda de despesa. No aprovar-la significaria que arribarien a la Generalitat 2.584 milions menys. Crec que això només perjudicaria els ciutadans i els serveis públics.

Crec que això l'únic que faria és perjudicar els ciutadans i els serveis públics que donem. Per tant, m'agradaria tenir aquest objectiu de dèficit aprovat quan el Govern presenti aquesta proposta.

Amb aquest objectiu, per això, estem dissenyant aquests pressupostos per al 2025.

La veritat és que aquest objectiu de dèficit ens marca que tornen les regles de despesa. Han estat uns anys en què no hi havia regles de despesa. Europa va decidir que per la crisi de la Covid les flexibilitzava, però l'any 2025 tornen. Tot i això, els vull donar un missatge positiu: malgrat que aquestes regles de despesa es recuperen, les previsions de l'economia espanyola i catalana són bones. Això farà que puguem tenir un pressupost que continua creixent i que, per tant, podrà fer front a algunes, mai és a totes perquè les necessitats sempre són infinites, però sí a moltes de les demandes que té la societat catalana.

En aquest sentit, espero que entre tots puguem presentar i aprovar uns bons pressupostos. No se'ns escapa, però, que tenim 42 diputats. És a dir, sabem quina és la nostra realitat: un Govern amb minoria que necessita 26 vots mínim per poder aprovar

uns comptes. Per tant, treballarem des del diàleg i des de l'acord amb els grups parlamentaris, prioritàriament amb ERC i els Comuns, que són els grups que van donar suport a la investidura de Salvador Illa per tirar-los endavant.

En els acords d'investidura hi havia moltíssimes polítiques que volíem impulsar i esperem que amb aquests treballs que hem començat puguem concretar aquest pressupost per a l'any 2025. Això no vol dir que no parlem amb altres grups. Ja els dic que tots els grups, excepte aquells que difonen delictes d'odi, rebran la nostra trucada per asseure'ns i parlar, perquè com més suports pugui tenir aquest pressupost, molt millor.

En tot cas, la nostra prioritat, ho saben, és ERC i són els Comuns. Amb ells hem fet molt bons acords d'investidura, molt ambiciosos, que esperem que es puguin concretar amb un pressupost per a l'any 2025.

Em voldria també referir al deute de la Generalitat. Un tema del que se n'ha parlat molt en aquesta comissió. Les dades tancades del 2023 són de 85.000 MEUR, gairebé 86.000 MEUR, una xifra que puja, tot i que en relació al PIB va baixant perquè el PIB puja. Però és una xifra important. El 100% del nostre endeutament nou ve del FLA, ja ho saben, i sabem que aquesta dependència seguirà existint, almenys en els propers temps.

També és cert que va haver-hi un acord entre el Govern d'Espanya i ERC per aconseguir una quitança del FLA, que es va estar treballant amb l'anterior Govern. Nosaltres també hi estem treballant. Això significaria una reducció del deute a l'entorn dels 15.000 milions. Estem acabant de fixar la xifra exacta, però suposaria un alleugeriment d'aquest deute. Probablement, si això passa, i també millorem el finançament autonòmic, és possible que puguem sortir als mercats, que és un objectiu que alguns consellers que m'han precedit sempre han tingut sobre la taula. Bé, a nosaltres també ens agradaria que això pogués passar, i per tant veurem si l'any 2025 hi ha aquesta possibilitat.

2. Fiscalitat i lluita contra el frau

Un altre instrument que tenim és el de la fiscalitat.

El Govern prioritza una fiscalitat verda, justa i progressiva. Volem contribuir a una cultura tributària sòlida, on pagar impostos de forma progressiva es vegi com una forma de contribuir al benestar social, també al benestar d'una societat millor en benefici de tothom. Volem que el sistema fiscal ens permeti corregir desigualtats. Aquest és un dels objectius de la fiscalitat, i que a més permeti corregir ineficiències del sistema. Això ho pot fer, per exemple, combatent el canvi climàtic, com tenim ja algun impost a Catalunya, o amb la sobre-explotació d'alguns recursos.

Sempre ho hem dit, volem que qui més guanya, qui més té, qui més contamina i qui més hereta pagui més. És la manera de contribuir: corregir algunes desigualtats clares que hi ha a Catalunya. Ho hem dit abans, hi ha uns índexs de desigualtat que creixen, i per tant, aquesta serà la nostra voluntat. També vull recordar que estem per sota de la pressió fiscal de molts països europeus, i encara tenim un recorregut. Podem revisar alguns impostos propis, molt sovint el sector econòmic ens ho demana. Tocarà revisar-los per si realment l'objectiu pel qual se'ls va crear s'està complint, i si la recaptació que es va preveure és la que està tenint. Això ho podem revisar, però no amb l'objectiu d'eliminar-los, sinó per veure si es poden millorar, si el seu disseny pot millorar. Per

nosaltres, això és molt important. I després haurem de veure si hi ha possibilitat de fer alguns ajustos amb alguns altres, justament per generar o eliminar els desequilibris que generen, com és el cas del turisme.

És veritat que fa anys que Catalunya aposta per la lluita contra el frau. Gestha valorava fa pocs anys que l'economia submergida i el frau fiscal de Catalunya està a l'entorn dels 16.000 milions, una barbaritat. La nostra capacitat de lluitar contra el frau amb el pla que es va aprovar per al 2023-2026 està a l'entorn dels 300 MEUR, molt per sota, òbviament, del que podríem recaptar si tothom tingués aquesta voluntat de pagar els impostos que pertoca. És per això que nosaltres volem reforçar l'ATC per continuar millorant aquesta recaptació que ens ve per frau, que havia pujat molt l'any 2021, i després va baixar una mica. Aquest és un element important de responsabilitat fiscal.

3. Sistema de Finançament autonòmic

El tercer instrument és el sistema de finançament autonòmic. Saben vostès que el darrer sistema que tenim aprovat és del 2009, i caducat des de l'any 2014. Des d'aleshores no hem tingut un nou model de finançament. No posem les culpes a ningú ni fem responsable a ningú. En tot cas, no ens hi hem posat i això ha suposat que 10 anys més tard tinguem el mateix sistema. Ha funcionat aquest sistema? Malgrat les deficiències que té, ha anat bé perquè l'economia ha millorat en els darrers temps. Si mirem les dades, veurem com l'any 2011, que era just quan començava aquest model de finançament, Catalunya rebia a l'entorn dels 15.000 milions, i avui n'està rebent gairebé el doble, 29.000 milions i escaig. És a dir, ha anat millor aquest sistema? Sí, perquè l'economia ha funcionat i ho ha fet bé. Però nosaltres voldríem un nou model de finançament. Ho hem acordat, en aquest cas, amb ERC que és un dels nostres socis d'investidura. El que volem és treballar per un finançament singular que millori les nostres capacitats financeres, la nostra capacitat normativa, i la nostra capacitat de gestió.

L'any 2009 quan es posa en marxa aquest nou model de finançament es posen 12.000 milions d'euros més al sistema. Això significa que totes les comunitats autònomes van rebre més recursos aquell 2009 i els anys següents. Quan a Catalunya li va bé, a Espanya li va bé. Les millores que impulsem des de Catalunya, acaben anant bé a tota Espanya.

El que li agradaria a aquest Govern és que el lideratge de Catalunya el 2007, 2008 per aconseguir aquell sistema de finançament, també el tingués aquest 2024. Catalunya ha de tornar a liderar les grans transformacions, a Catalunya i Espanya. I una d'elles és el sistema de finançament. Aquí haig de dir que ha estat també per la força d'ERC, que ha sigut insistent amb el finançament singular i nosaltres creiem que sí, que és un bon moment per treballar això. Creiem que tenim un Govern d'Espanya atent, amatent a les nostres demandes, que és sensible, empatitza i, per tant, ens sembla que és un bon moment per posar-nos a treballar en aquesta línia. Insisteixo, perquè serà millor per Catalunya, però serà millor també per Espanya. Ho vull dir així de clar perquè quan es llegeix el document, moltes vegades escoltant i llegint alguns articles, la sensació que dona és que no se l'han llegit bé, perquè si un llegeix el document que vam signar fa unes setmanes es veu clarament que aquest sistema el que el vol i pretén és millorar la capacitat econòmica i financera de Catalunya, però també la de la resta.

I per què? Perquè bàsicament diu tres coses que gairebé podríem llegir.

Primera: aquest finançament singular marca un horitzó molt ambiciós, és veritat, pel que haurem d'anar treballant poc a poc.

Segona: Que l'ATC recapti, gestioni, liquidi i inspeccioni tots els impostos que es generin a Catalunya. En aquests moments l'ATC recapta els tributs cedits i els propis i ha anat creixent en els últims anys, però vull donar la xifra: l'ATC té, en aquests moments, 874 treballadors. Per posar una comparativa, l'Organisme de Gestió Tributària de la Diputació en té 950, en són més.

És una Agència Tributària que es crea per llei l'any 2007, que es posa en marxa al cap d'un temps i que ha anat creixent. Però necessita fer-ho més. El repte que tenim és gegantí. Gestionar tots els impostos que es generen a Catalunya és un repte gegantí pel qual treballarem. Amb aquest horitzó hem signat aquest document i un finançament singular que té com a base i que s'inspira en els acords de l'Estatut del 2005. Un Estatut del 2005 que va tenir la sort de ser aprovat al Parlament amb el suport d'una majoria molt àmplia. En aquell moment va ser el PSC, ERC, CiU i ICV verds, una àmplia majoria del Parlament que va aprovar aquell Estatut, i que és l'inspirador d'aquest acord de finançament singular que marca l'ATC com l'organisme que ha de recaptar, gestionar, liquidar, i inspeccionar tots els impostos, que diu que el percentatge de participació en els tributs que tindrà l'Estat correspondrà a les despeses de l'Estat a Catalunya, que diu que hi haurà d'haver solidaritat amb la resta d'Espanya, garantint que els serveis que prestem a tota Espanya siguin similars. Que la qualitat, que el nivell dels serveis públics siguin similars i que l'esforç fiscal també ho sigui. No s'hi val abaixar impostos i demanar més recursos: a esforç fiscal similar, qualitat de serveis públics similar. Solidaritat és que tots tinguem aquests elements d'igualtat, respectant, això sí, el principi d'ordinalitat. Un principi que ja apareixia a l'Estatut del 2005 i que, òbviament, volem que es respecti en aquest finançament singular.

És un finançament que com he dit s'inspira en el 2005, senzill però difícil de concretar, perquè hem de treballar molt perquè sigui possible. El Govern treballarà tossudament amb la voluntat de tirar-lo endavant. El Govern d'Espanya ja ha mostrat la seva predisposició que això sigui així, i jo estic convençuda que les CCAA que pretenen i volen millorar el seu finançament, també acabaran en aquesta negociació.

4. ICF

El quart instrument i últim és l'ICF. No és l'ordre d'importància que li hem donat, però per a nosaltres, l'ICF ha de ser un instrument molt clau per l'activitat econòmica de Catalunya; ha de ser una banca pública d'inversió. També n'hem parlat molt en aquest Parlament. Tant, que fins i tot vam crear un grup de treball sobre això ja fa molts anys.

Volem que l'ICF pugui finançar els projectes estratègics del país com l'habitatge, les infraestructures, però també a aquelles empreses que en el sector privat no arriben a tenir finançament per créixer, innovar...L'ICF ha de tenir aquesta capacitat. En els últims temps, s'ha estat treballant perquè l'ICF tingui capacitat de sortir a finançar-se als mercats com ho fa, per exemple, l'ICO. Nosaltres seguirem treballant i empenyent perquè això sigui així. Més recursos per finançar projectes creixents en el nostre país. Ja siguin per iniciativa del Govern o de les pròpies empreses.

Per acabar, els deia que tenim tres objectius: la prosperitat, la igualtat d'oportunitats i la transició ecològica. L'horitzó de recuperar el lideratge econòmic a Espanya i a Europa. Dos eixos de treball: l'estabilitat política i la seguretat jurídica amb l'eficiència i l'eficàcia en l'ús dels recursos

públics. I quatre instruments: el pressupost, la fiscalitat i la lluita contra el frau, el sistema de finançament autonòmic i l'ICF.

I ara els afegiria un verb, a partir del qual conjugaria-ho tot: Liderar. Això és el que vol fer aquest Govern: liderar les grans transformacions, aquesta tercera gran transformació per a Catalunya. Hem de tornar a liderar: la creació de riquesa, els canvis a l'administració, la gestió dels serveis públics, és el coneixement, i la innovació, al nostre país.

Això és el que volem fer els propers anys. Aquest és l'objectiu del Govern, no pel fet de ser líders com a objectiu en sí mateix, sinó perquè aquesta serà la manera, o aquest serà l'instrument que permetrà que els nostres ciutadans millorin en qualitat de vida. Volem una Catalunya més pròspera, més emprenedora, més verda i més justa socialment. Aquest és l'horitzó que ens marquem i que ens agradaria compartir amb tots vostès, en definitiva, per tenir la Catalunya de les oportunitats.